

Posudek na bakalářskou práci

Autor práce: **Anastázie Šestáková**

Název práce: **Incestní tabu v antropologii**

Oponent: Mgr. Zdenka Sokolíčková, Ph.D. M.A.  
Katedra kulturních a náboženských studií  
PdF, Univerzita Hradec Králové  
[zdenka.sokolickova@uhk.cz](mailto:zdenka.sokolickova@uhk.cz), 00420 732 765 950

Anastázie Šestáková si jako téma své bakalářské práce zvolila problematiku z oboru kulturní a sociální antropologie, a sice porovnání přístupů k fenoménu incestního tabu. Tři velká jména 20. století – Sigmund Freud, Bronislaw Malinowski a Claude Lévi-Strauss – a jejich analýza vzniku a významu regulace sexuálních kontaktů mezi blízkými příbuznými pro lidskou společnost.

Studentka zasluhuje pochvalu za soudržnou strukturu práce, pečlivé citování zdrojů, uspokojivou práci s primární literaturou i čerpání z anglickojazyčných zdrojů. Rovněž stylistika práce je čtenářsky přívětivá a s jedinou výjimkou („vytvořil reakci na Freudovi teorie“ – s. 30) jsem v textu nenašla ani hrubé chyby. Z formálního hlediska předložený text s přehledem splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci.

Domnívám se, že práce by obstála i na oboru kult. a soc. antropologie, i když je spíše deskriptivního rázu a méně zohledňuje novodobější přístupy. Ocenění zasluhuje i snaha o komparaci a závěrečná úvaha nad limity teorií zvolených tří velikánů, byť se zde studentka pouští do volných a argumentačně nepřilíš podložených spekulací.

S trochou studu přiznávám, že i když učím dějiny antropologického myšlení, například pasáž osvětlující diskrepanci mezi společenskou interpretací incestu a jeho zákonným vymezením v ČR pro mě byla překvapivá. Až při její četbě jsem si uvědomila, jak nespojitě je legislativní a antropologické vnímání tohoto fenoménu, a také jak slabý je deterministický, evolucionistický výklad incestního tabu.

Moje hlavní výtka se týká odůvodnění volby tématu na oboru transkulturní komunikace. Kromě jediné formulace („Jakmile ale antropologie rodiny vysvětlí mechanismy, které stojí za růzností těchto uspořádání, můžeme začít chápat důvody k různorodosti těchto systémů a najít společné body, na kterých stavět úspěšné dialogy mezi kulturami.“ – s. 47) v textu nenajdeme žádný „transkulturní přesah“. Do diskuse během obhajoby navrhuji následující otázky:

Může incestní tabu, respektive jeho domnělé porušování, stavět bariéry mezi skupinami lidí? Pokud ano, jak? Lze uvést nějaké příklady? Můžeme z toho vyvozovat nějaké antropologické poznatky relevantní pro transkulturní komunikaci?



Mgr. Zdenka Sokolíčková, Ph.D. M.A.

V Praze, dne 23. července 2018